

нив вибраній громадці свій секрет. На слі-
дуючий день, коли прочі малпи ще спали,
вибрані кілька під проводом чоловіка взяли
в посідає ліси та кокосові гаї. Коли инь-
ші малпи вийшли на сніданє, завідагель
нової компанії виступив і сказав:

„Дорогі малпи! Нам виглядало, що
найлучше буде, аби ми (і тут показав на
кількох вибраних) взяли в своє посідає
землю та кокосові гаї.. Однакож ми рішили
дати вам всім роботу, за яку будемо вам
давати нємну плату так, аби нікому не
бракло на поживу,“ — і усміхаючись ми-
ло та ласкаво підморгуючи, він виснив
плян цивілізації, який приніс з собою ве-
ликий білий чоловік.

Иньші малпи, бачило-сь, були раді та-
кому зарядженю, — бо чиж не був се крок
до цивілізації? — і з легким серцем та охо-
чими руками стали до роботи зберати ово-
чі з дерев. Половину зібраних овочів від-
дано новим властителям, а другу половину
задержали робочі малпи як нємну плату.
За короткий часок члени компанії мали